

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/133/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813202259
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5813202259.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. B. XXX, zastúpeného JUDr. Jánom Vajdom, advokátom, so sídlom I. G. XXX, XXX XX G., o zaplatenie sumy 13.944,08 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/92/2013-247 zo dňa 05. novembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/92/2013-247 zo dňa 05. novembra 2015 vo vetách výroku I. a III. **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti (veta II. výroku) **z o s t á v a** rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/92/2013-247 zo dňa 05. novembra 2015 **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému (označenému ako odporca) povinnosť zaplatiť žalobcovi (označenému ako navrhovateľ) sumu 13.944,08 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 13.944,08 Eur od 11.10.2014 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (veta I. výroku). Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol (veta II. výroku). Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 144,91 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (veta III. výroku).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 20.03.2013 žiadal žalobca, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu v sume 13.944,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 26.03.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaný fyzicky napadol jeho poistenca B. P., spôsobil mu zranenie, ktoré si vyžiadalo potrebu poskytnutia zdravotnej starostlivosti. Náklady vo výške 14.042,68 Eur a náklady hotových výdavkov (poštovné) vo výške 1,40 Eur následne navrhovateľ uhradil zo zdravotného poistenia poškodeného B. P. Žalobca si uplatnil svoj nárok u žalovaného výzvou zo dňa 23.11.2011, ktorou vyzval žalovaného na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Na základe tejto výzvy bola žalovaný uhradil žalobcovi v sumu 98,60 Eur a 1,40 Eur náklady konania, spolu 100,00 Eur. Dĺžnú sumu spolu s nákladmi konania mal žalovaný uznať písomným prehlásením - Uznanie záväzku a spôsob jeho úhrady zo dňa 02.02.2012.

3. Okresný súd citoval ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v platnom znení, § 420 ods. 1 a 3, § 559 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2, § 101 a § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a prechodného ustanovenia § 10c k úprave účinnej od 01.02.2013 tohto právneho predpisu a konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/71/2011 zo dňa 28.07.2011, právoplatným dňa 28.07.2011, a to z toho, že dňa 27.08.2010 v čase okolo 21:45 hod. v blízkosti obchodného domu

zvaný „M.“ v Námestove po predchádzajúcom slovnom a fyzickom napádaní pristúpil k poškodenému B. P., nar. XX.XX.XXXX, kde tohto chytil rukami za oblečenie, podkopol mu nohy a následne ho hodil o zem, kde pri páde poškodený B. P. narazil hlavou o dlažbu, čím mu spôsobil zlomeninu lebky temenej v oblasti vpravo dĺžky 3cm, krvácanie nad tvrdý mozgový obal spánkovej oblasti vpravo, siahajúci na bázu prednej a strednej jamy lebky, krvácanie pod tvrdý mozgový obal spánkovej a čelovej oblasti vpravo, krvácanie do mozgu v spánkovej a čelovej oblasti vpravo a ochrnutie ľavej hornej a dolnej končatiny, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života minimálne 10 mesiacov. Uvedeným konaním žalovaný (B. O., nar. XX.XX.XXXX) spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s tým, že výkon trestu odňatia slobody mu bol súdom podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Poškodeného B. P. súd s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. V tejto trestnej veci obvineného B. O. súd schválil návrh dohody o vine a treste prokurátora Okresnej prokuratúry v Námestove.

4. Okresný súd konštatoval, že návrh žalobcu v súdnej veci je skutkovo a právne dôvodný. V konaní bolo preukázané zavinené protiprávne konanie žalovaného, vznik škody, aj príčinná súvislosť medzi zavineným protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody. Vynaložené náklady žalobcu súd nepovažoval za sporné. Vyčíslenie nákladov na liečbu žalobca zdokladoval písomným rozpisom nákladov s uvedením názvu poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, faktúry variabilného symbolu typu zdravotnej starostlivosti, názvu produktu, dátumu výkonu konkrétnej ceny za výkon, obdobia fakturovanej sumy a dátumu splatnosti faktúr, dňa ich úhrady nemocničného zariadeniu. Ošetrovanie poškodeného B. P. bolo vždy ošetrojúcim lekárom nemocničného zariadenia označené kódom diagnózy pod písmenom S (poranenie hlavy S06.0, poranenie brucha S30.0). V rámci tejto diagnózy je stanovených minimálne 10 poddiagnóz, čo potvrdil vypočutý svedok MUDr. Z. O., revízny lekár. Ďalej žalobca vyšpecifikoval súdu vyčíslenie liečebných nákladov, a to ústavná, lôžková starostlivosť suma 12.299,71 Eur, lekárska služba prvej pomoci suma 342,76 Eur, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky suma 1.054,61 Eur, špecializovaná ambulatná starostlivosť suma 97,92 Eur, dopravná starostlivosť suma 141,90 Eur, lekáreň, výdajne, optiky, distribútori suma 105,78 Eur, čo spolu predstavuje sume 14.042,68 Eur a 1,40 Eur trovy (čl. 18 spisu). Revízny lekár MUDr. Z. O. na pojednávaní dňa 05.01.2015 uviedol, že zoznam výkonov, ktorý potvrdil je správny. Súvisí s úrazom poškodeného B. P.. Uviedol, že u poškodeného išlo o veľmi závažné poškodenie zdravia. Vo vyčíslňovanom prípade figuruje len jeden typ diagnózy. Diagnózy sú číslované podľa písmena abecedy. V tomto prípade išlo o písmeno S a určité číslo, kombinácia písmena a čísla, pod písmenom S-úrazy. Za vyčíslňované obdobie prípadu, zhruba rok, sa jednalo iba o jednu diagnózu pod týmto písmenom S. Žiadna diagnóza, ktorá by svedčila o alkohole a drogách u poškodeného sa v účte poisťovne nevyskytla. Od počiatku bol prípad vedený ako úraz (diagnóza pod písmenom S). Alkohol a drogy by boli označené diagnózou F. Takáto diagnóza u poškodeného nebola označená.

5. Žalovaný a jeho právny zástupca navrhovali žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania. Poukázali na tú skutočnosť, že výška uplatneného regresného nároku nebola zo strany žalobcu preukázaná, keď žalobca nepreukázal ktorému zdravotnému subjektu, kedy, ktorý deň, akú peňažnú sumu a za čo zaplatil. Uznanie nároku zo dňa 02.02.2012 žalovaný spochybnil, nakoľko túto listinu nepodpísal. Z čestného prehlásenia jeho matky je zrejmé, že toto uznanie podpísala ona. Z opatrnosti žalovaný vzniesol aj námietku premlčania nároku žalobcu uplatnenému žalobou. Spochybnil tiež výpoveď svedka MUDr. Z. O., pretože podľa jeho názoru ide o zaujatého svedka, keďže je 15 rokov zamestnancom žalobcu.

6. Vo vzťahu k žalovaným vznesenej námietke premlčania proti nároku žalobcu súd prvej inštancie uviedol, že žalobca voči žalovanému eviduje pohľadávku z titulu regresu za vynaložené liečebné náklady, z titulu zdravotného poistenia svojho poisťovne za obdobie od 14.10.2010 do 10.11.2011 v celkovej výške 14.042,68 Eur + 1,40 Eur náklady konania. Z tejto sumy bola dňa 23.02.2012 žalovaným uhradená suma 98,60 Eur a 1,40 Eur náklady konania, spolu 100,00 Eur. Žaloba bola podaná na súd dňa 20.03.2013, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty. Z týchto dôvodov nárok žalobcu nie je premlčaný. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/70/2009 zo dňa 21.01.2010, z ktorého vyplýva, že právo zdravotnej poisťovne voči tretej osobe na náhradu uhradených nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej poisťovni, zdravie ktorého bolo poškodené zavineným protiprávnym konaním tejto tretej osoby súvisí s vykonávaním zdravotného poistenia. Toto právo vzniká zaplatením úhrady poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti.

7. Na základe vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd preukázané, že žalovaný zodpovedá za škodu ako subjekt, ktorý túto škodu spôsobil (420 ods. 1 Občianskeho zákonníka), a preto nárok

žalobcu je dôvodný. Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovaného na úhradu regresného nároku, ktorý si uplatnil voči nemu žalobca žalobou, keďže náklady na zdravotnú starostlivosť vznikli žalobcovi zavineným protiprávnym konaním žalovaného. Žalovaný neuhradil nárok žalobcu včas, čím sa dostal do omeškania s peňažným plnením a okrem istiny je preto povinný zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vyplývajúce z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. a prechodné ustanovenia § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. k úpravám účinným od 01.02.2013. Súd preto priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie príslušného úroku z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby právnomu zástupcovi žalovaného. Žalovaný sa nemohol dostať do omeškania dňom 26.03.2012, tak ako to požadoval žalobca, teda dňom zaplatenia sumy 100,00 Eur, z dôvodu, že táto suma bola uhradená matkou žalovaného. Keďže žalovaný spochybňuje pravosť podpisu prevzatia výzvy žalobcu zo dňa 23.11.2011 na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ako aj uznanie záväzku a pravosť podpisu na listine označenej „uznanie záväzku a spôsob jeho úhrady“ zo dňa 02.02.2012, za kvalifikované požiadanie žalobcu o zaplatenie žalovanej istiny možno považovať až žalobu, pričom za deň zročnosti považoval okresný súd deň po doručení žaloby právnomu zástupcovi žalovaného. Žaloba s prílohami a uznesením bola právnomu zástupcovi žalovaného doručená dňa 10.10.2014 (čl. 61). Nasledujúcim dňom, teda 11.10.2014 sa preto žalovaný dostal s plnením svojho dlhu do omeškania, a preto ho súd zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania až od 11.10.2014, a žalobu ohľadom zaplatenia úrokov z omeškania do uvedeného dňa zamietol.

8. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal, a to vo výške presne vyčíslenej a špecifikovanej v odôvodnení napadnutého rozsudku.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, a to proti jeho vetám výroku I. a III., ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenie veci okresnému súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie; alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku I. zmenil tak, že žalobu zamietne zaviazá žalobcu nahradiť žalovanému vzniknuté trovy konania.

10. Namietal, že na pojednávaní konanom dňa 05.11.2015 sudca vyhlásil výrok III. tohto rozsudku v znení: Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania, výška ktorých bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku. V zmysle § 156 ods. 4 O.s.p. bol súd takto vyhláseným rozsudkom viazaný. V písomnom vyhotovení tohto rozhodnutia však súd doplnil text „v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku“, čo je podľa odvolateľa neprípustné. Odvolateľ tiež namietal, že rozsudok okresného súdu nebol vyhotovený v 30-dňovej lehote na vyhotovenie a odoslanie vyhláseného rozsudku, pričom na žiadosť sudcu predsedníčka okresného súdu mu predĺžila lehotu na vyhotovenie a odoslanie rozsudku iba do dňa 05.01.2016 (§ 158 ods. 5 O.s.p.), ktorá však nebola sudcom dodržaná.

11. Ďalej žalovaný namietal nesprávnosť právneho názoru uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.). Odvolateľ zotrval na svojom tvrdení, že žalobca neuniesol v konaní dôkazné bremeno, keďže nepreukázal výšku vyplateného regresného nároku a súd, napriek tomu jeho žalobe vyhovel. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zjavné, z čoho súd vyvodil dôvodnosť nároku žalobcu na zaplatenie sumy 13.944,08 Eur s príslušenstvom proti žalovanému. Je všeobecne známou skutočnosťou, že žalobca kráti zdravotníckym zariadeniam platby za vykázané úkony zdravotnej starostlivosti. Žalobca v konaní nepreukázal, že by zdravotníckym zariadeniam zaplatil za liečbu B. P. sumu 13.944,08 Eur, t.j. žalovanú istinu. Žaloba žalobcu mala byť súdom zamietnutá v súlade s ust. § 114 ods. 1 O.s.p. na prvom pojednávaní. Napriek tomu na pojednávaniach konaných dňa 13.10.2015 a 05.11.2015 súd výslovne poučil právnu zástupkyňu žalobcu o tom, že v tomto konaní je sporná výška uplatneného regresného nároku žalobcu. Túto skutočnosť žalovaný namietal od začiatku konania a žalobca na tieto námietky žiadnym spôsobom nereagoval. Podľa názoru odvolateľa tak žalobca do dnešného dňa hodnovernými účtovnými dokladmi nepreukázal, ktorému zdravotníckemu zariadeniu, v ktorý konkrétny deň, akú konkrétnu peňažnú sumu zaplatil a že všetky tieto platby sa týkajú liečby B. P. na následky zranení zo dňa 27.08.2010. Žalobca bol povinný tieto dôkazy predložiť prvoinštančnému súdu v prvostupňovom konaní, pokiaľ tak neučinil, v odvolacom konaní už tieto predložiť nemôže (§ 205a O.s.p.). Doklady o úhradách súm, ktoré žalobca predložil počas tohto konania do spisu, žalovaný namietol ako nehodnoverné, keďže podľa jeho názoru žalobca nepreukázal, že sa týkajú poskytnutia zdravotnej starostlivosti pre B. P.. Navyše výpisy z účtov žalobcu neboli súdom oboznámené podľa § 129 ods. 1 O.s.p.. Okrem toho, ide o tzv. hromadné úhrady žalobcu zdravotníckym zariadeniam za určité časové obdobie za všetkých poistencov. Samotný žalobca vytvoril neprehľadný systém úhrad a preto v tomto konaní nepreukázal, že jednotlivé platby sa týkajú liečby B. P. na následky zranení zo dňa 27.08.2010. Doklad označený ako „Vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú

starostlivosť“ z neuvedeného dňa podpísaný svedkom MUDr. Z. O., odvolateľ taktiež namietol ako nehodnovný, keďže sa v ňom nachádzajú iba tvrdenia žalobcu, ktoré nie sú preukázané konkrétnymi účtovnými dokladmi. Žalobca tiež doposiaľ hodnoverne nepreukázal, že B. P. bol dňa 27.08.2010 a v dňoch liečby zdravotníckymi zariadeniami poisťovcom žalobcu. Z výpovede svedka MUDr. Z. O. je zrejmé, že išlo svedka zaujatého, pracovníka žalobcu, ktorý bol pred pojednávaním konaným dňa 05.11.2015 informovaný o predmete tohto konania. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že svedok mal vedomosť o tom, aké listiny predložila JUDr. Q. Z. súdu a právneho zástupcovi žalovaného a tento mal aj vedomosť o námietkach žalovaného vznesených voči nároku žalobcu počas tohto konania. Zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 05.11.2015 vyplýva, že súd v konaní nedôvodne pripustil vyhýbavé a neurčité odpovede svedka MUDr. Z. O. na otázku právneho zástupcu žalovaného. Podľa názoru žalovaného z takejto výpovede svedka súd nemohol vychádzať pri svojom rozhodovaní. Napriek tomu ju však súd považoval za vieryhodnú. Odvolateľ zdôraznil, že, svedok nemá atestáciu a napriek tomu vykonáva u žalobcu funkciu revízneho lekára.

12. V ďalšej časti svojho opravného prostriedku odvolateľ namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Uviedol, že odôvodnenie rozsudku okresného súdu nespĺňa požiadavky uvedené v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., v dôsledku čoho je nepreskúmateľné. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, na základe akých konkrétnych dôkazov dospel súd k názoru o opodstatnení nároku žalobcu uplatneného žalobou a k názoru, že vynaložené náklady žalobcu súd nepovažoval za sporné. Neuvedenie konkrétnych úvah v odôvodnení rozhodnutia súdu vylučuje možnosť vecného preskúmania rozhodnutia súdu odvolacím súdom a aj možnosť, aby účastník konania posúdil, ako súd v jeho veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa súd správal pri svojom rozhodnutí. Je pritom povinnosťou súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie veci. Tieto závery vyplývajú z judikatúry Ústavného súdu SR (Nálezy ÚS SR II. ÚS 6/2003 zo dňa 13.03.2003, III. ÚS 209/2004 zo dňa 23.06.2004, II. ÚS 76/07). Tým je daný odvolací dôvod v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

13. Vzhľadom na nesprávnosť výroku I. tohto rozsudku je nesprávny aj výrok III. o trovách konania, keď okresný súd pri rozhodovaní v tejto časti vôbec neskúmal účelnosť vynaložených trov žalobcu, pretože žalobca bol povinný všetky zistené doklady a dôkazy predložiť súdu pri jeho prvom úkone vo veci.

14. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. v napadnutej časti (vety I. a III. výroku) zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v rozsahu zrušenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, z nasledovných dôvodov:

16. Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v platnom znení (ďalej aj zákon č. 577/2004 Z. z.) má zdravotná poisťovňa právo uplatniť voči tretej osobe nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

17. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje osobitný regresný nárok zdravotnej poisťovne na náhradu nákladov vynaložených zdravotnou poisťovňou na zdravotnú starostlivosť, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca zdravotnej poisťovne došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby. V danom prípade sa nejedná o nárok na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka, ale o nárok na náhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zdravotnej poisťovne (žalovaného), ktorú upravuje špeciálny predpis.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že regresný nárok, ktorým je v danom prípade právo poisťovne uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť (za predpokladu, že došlo k zavinenému protiprávnemu konaniu tretej osoby), je hmotnoprávnym nárokom poisťovne voči tretej osobe vyplývajúci z osobitných právnych predpisov, a nie je právom na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka a k tomuto ustanoveniu nemôžu byť ustanovenia Občianskeho zákonníka špeciálnymi ustanoveniami.

19. V prejednávacom prípade preto nebolo preto na mieste, aby súd zisťoval atribúty zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Právne posúdenie veci okresným súdom bolo preto nesprávne.

20. Povinnosť zdravotnej poisťovne zaplatiť svojmu zmluvnému zdravotníckemu zariadeniu náklady starostlivosti poskytnutej jej poistencovi, je plnenie jej zákonnej povinnosti, ktorá existuje bez ohľadu na to, z akého dôvodu bola zdravotná starostlivosť jej poistencovi poskytnutá, či išlo o liečenie následkov úrazu, či iného poškodenia zdravia spôsobeného zavineným protiprávnym konaním tretej osoby alebo následkom inej udalosti.

Na náhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť, ktoré boli síce vynaložené zdravotnou poisťovňou na starostlivosť o jej poistenca, avšak neboli zapríčinené konaním tretej osoby v zmysle § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. zdravotná poisťovňa nárok nemá, lebo s takouto skutočnosťou zákon jej nárok voči tretím osobám nespája. Na jej regresnú náhradu je potom rozhodujúce, či zdravotná poisťovňa vynaložila náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť a či vynaložené náklady na liečenie jej poistenca boli v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním tretej osoby.

21. Z listinných dôkazov predložených žalobcom do spisu vyplýva, že žalobca zaplatil svojim zmluvným zdravotníckym zariadeniam náklady spojené s liečením jeho poistenca B. P., pričom zdravotná starostlivosť bola jeho poistencovi týmito zdravotníckymi zariadeniami poskytovaná práve v dôsledku úrazu spôsobeného zavineným protiprávnym konaním, a to prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného žalovaným dňa 27.08.2010. V dôsledku fyzického útoku žalovaného v predmetný deň poškodený B. P. pri páde narazil hlavou o dlažbu, čím došlo u neho zlomenine lebky temnej v oblasti vpravo dĺžky 3cm, krvácanie nad tvrdý mozgový obal spánkovej oblasti vpravo, siahajúci na bázu prednej a strednej jamy lebky, krvácaniu pod tvrdý mozgový obal spánkovej a čelovej oblasti vpravo, krvácaniu do mozgu v spánkovej a čelovej oblasti vpravo a ochrnutie ľavej hornej a dolnej končatiny. Zranenia poškodeného B. P. boli teda vážne a vyžiadali si niekoľkomesačnú liečbu.

22. Nemožno súhlasiť s názorom odvolateľa, že žalobca nepreukázal, že B. P. je jeho poistencom. Z obsahu pripojených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že menovaný je poistencom žalobcu (č.l. 52 a 53 spisu). Zároveň žalobca špecifikoval vo svojej žalobe i výzve na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú starostlivosť adresovanú žalovanému dňa 23.11.2011 jednotlivé náklady, ktoré vynaložil na zdravotnú starostlivosť svojho poistenca B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., ul. A. č. XXX/XX, ktoré následne preukázal v konaní ďalšími listinnými dôkazmi. Je zrejme, že k poskytnutiu zdravotnej starostlivosti poistencovi žalobcu B. P. došlo v dôsledku poškodenia zdravia žalovaným, t.j. v dôsledku jeho zavineného protiprávneho konania, o čom svedčí rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 6T/71/2011-173 zo dňa 28. júla 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2011. Takýmto rozhodnutím je súd v tomto konaní viazaný v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. Ak teda žalobca následne uhradil zdravotníckym zariadeniam náklady za zdravotnú starostlivosť poskytnutú jeho poistencovi B. P. v rozsahu, ktorý preukázal, a vynaložené náklady na liečenie tohto poistenca boli v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním žalovaného, má jednoznačne nárok v súlade s ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. na náhradu takto vynaložených nákladov.

23. Zdravotná poisťovňa uhrádza z verejného zdravotného postenia zdravotnú starostlivosť svojim poistencom v rozsahu vymedzenom zákonom č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v platnom znení. Je notoricky známou skutočnosť, že zdravotná poisťovňa si vo vzťahu ku každému svojmu poistencovi vedie podrobnú evidenciu výkonov poskytnutých zdravotníckymi zariadeniami pri jeho liečbe, ktoré prepláca svojim zmluvným partnerom. Vo svojich registroch zdravotná poisťovňa teda eviduje podrobný výpis z účtu každého svojho poistenca. Dôvodnosť vyúčtovania jednotlivých výkonov zdravotnej starostlivosti preskúmava zdravotná poisťovňa prostredníctvom revízneho lekára, ktorý bol okresným súdom vypočutý v pozícii svedka. Svedok MUDr. Z. O. vo svojej výpovedi na pojednávaní pred okresným súdom podrobne vysvetlil a uviedol dôvody, z ktorých vyplýva záver, že žalobcom vynaložené náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť na liečenie jeho poistenca B. P. boli v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním žalovaného. Z dôkazov produkovaných žalobcom v konaní vyplýva teda dôvodnosť jeho nároku uplatneného žalobou. Na dôvodnosť tohto nároku nemôže mať vplyv ani žalovaným namietaná skutočnosť, že žalobca uhrádza svojim zmluvným partnerom tieto výkony tzv. hromadnými úhradami, a ani skutočnosť, že revízny lekár MUDr. Z. O. je zamestnancom žalobcu. Z obsahu spisu vyplýva, že zdravotná starostlivosť poskytnutá B. P. zmluvnými zdravotníckymi zariadeniami žalobcu v období od 27.08.2010 do 29.09.2011 nepochybné

v celom rozsahu súvisí s poškodením zdravia, ktoré menovanému spôsobil žalovaný svojím zavineným protiprávnym konaním dňa 27.08.2010. Táto okolnosť, vyplýva aj z časovej súvislosti vykázaných položiek zdravotnej starostlivosti. Zranenia, vzhľadom na svoj charakter a závažnosť, si vyžiadali u poškodeného B. P. dlhodobú liečbu. Výška vynaložených nákladov na jeho liečbu bola ovplyvnená tým, že poškodený ako poistenec žalobcu opakovane absolvoval hospitalizácie, a to tak v nemocnici s poliklinikou II. stupňa, ako aj vo fakultnej nemocnici. Zdravotný stav B. P. si následne vyžiadal absolvovanie rehabilitačného pobytu v rehabilitačnom zariadení, ktoré je finančne náročné a ktoré poškodený poistenec tiež preukázateľne absolvoval v súvislosti so zranením, ktoré mu spôsobil žalovaný. Zvyšok vyčíslených nákladov, ktoré žalobca uhradil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, tvorí úhrada za ambulantnú starostlivosť, doprava rýchlou záchrannou službou, pohotovostnou LSPP, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky (laboratórne vyšetrenia) a lieky predpísané ambulantnými lekármi. Ich podrobná špecifikácia a hodnota v celkovej výške 14.042,68 Eur bola uvedená žalobcom v prvostupňovom konaní a predložená súdu s listom zo dňa 13.11.2014 (č.l. 102 + prílohy na č.l. 103 až 113 spisu). Je nepochybné, že žalobca by k úhrade poskytnutej zdravotnej starostlivosti nepristúpil, pokiaľ by sa nejednalo o jeho zmluvného partnera. Zákon mu totiž takúto možnosť nedáva. Akékoľvek ďalšie dokazovanie vo veci predložením zmlúv žalobcu s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti by preto bolo nadbytočné.

24. Pre úplnosť odvolací súd zdôrazňuje, že do obsahu práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Z uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2003 tiež vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu.

25. Zároveň je potrebné poznamenať, že na vady konania pred súdom prvého stupňa prihlíada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Napísanie rozhodnutia po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (hoc aj predĺženej predsedom okresného súdu) k takýmto vadám určite nepatrí. Rovnako k nim nepatrí ani uvedenie/neuvedenie lehoty na plnenie súdom uloženej povinnosti, ktorá nie je podstatnou náležitosťou výroku súdneho rozhodnutia, keďže táto priamo vyplýva z ust. § 160 ods. 1 O.s.p.

26. Odvolací súd ďalej uvádza, že odvoláciu námietku žalovaného o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku vyhodnotil ako dôvodnú.

27. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O.s.p., dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje stranám sporu posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá nejakú povinnosť, odníme účastníkovi konania právo konať pred súdom, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.).

28. Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

29. Treba zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia má odrážať obsah vykonaného dokazovania, súd je povinný ho riadne zhodnotiť a následne vyvodiť z neho príslušné právne závery. Strana sporu

má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Súd je povinný v odôvodnení rozhodnutia vysporiadať sa aj s argumentáciou procesných strán a túto náležite odôvodniť. Je v ňom povinný zodpovedať na otázky nastolené stranou sporu, avšak len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Ak súd prijme skutkové a právne závery, ktorých vysvetlenie v odôvodnení rozhodnutia nedáva jasný obraz o všetkých podstatných otázkach, potom jeho rozhodnutie trpí vadou, ktorá musí viesť nevyhnutne k zrušeniu rozhodnutia.

30. Tým, že uvedené princípy neboli súdom prvého stupňa rešpektované, došlo jeho postupom k odňatiu možnosti žalobcom konať pred súdom, t.j. procesným postupom súdu sa im ako účastníkom znemožnila realizácia ich procesných práv, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

31. V dôsledku toho odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej (veta I. výroku) a v závislom výroku o trovách konania (veta III. výroku) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 písm. f), h), ods. 2 O.s.p.).

32. V ďalšom konaní okresný súd vytýči pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu, pričom opätovne posúdi nárok žalobcu uplatnený žalobou. Na pojednávaní vykoná dokazovanie (výsluchom strán i listinnými dôkazmi) predloženými obidvomi procesnými stranami v konaní a vysporiada sa aj s prípadnými ďalšími návrhmi procesných strán na doplnenie dokazovania. Po náležitom zistení skutkového stavu okresný súd opätovne rozhodne vo veci samej, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) vysloveným vyššie. Po doplnenom dokazovaní sa okresný súd opätovne vysporiada s otázkou nároku uplatneného žalobcom žalobou v tomto konaní, vykonané dokazovanie vyhodnotí v súlade s ust. § 132 O.s.p. a výsledky hodnotenia dôkazov zahrnie aj do odôvodnenia rozsudku tak, ako mu to ukladá ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a dostatočne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal a akými dôkazmi sa pri hodnotení dôkazov riadil. Rovnako je potrebné, aby vo svojom odôvodnení okresný súd riadne zdôvodnil svoje rozhodnutie aj z hľadiska právnych ustanovení, ktoré aplikoval pri svojom rozhodnutí. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o náhrade trov konania.

33. V novom rozhodnutí o trovách konania súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

34. Vo zvyšnej časti nenapadutej odvolaní (veta II. výroku) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

35. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané pred 01.07.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, čomu zodpovedá i procesný postup a rozhodovanie odvolacieho súdu. K písomnému vypracovaniu uznesenia však dochádza za účinnosti „nového“ procesného predpisu - zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Vzhľadom k nie celkom jednoznačným prechodným ustanoveniam (osobitne § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP) odvolací súd v rámci písomného vyhotovenia uznesenia čiastočne zohľadnil aj aktuálnu právnu úpravu; napr. uvedenie mien a priezvisk sudcov rozhodujúcich vo veci, terminológiu označovania strán sporu, číslovanie odsekov odôvodnenia, poučenie o prípustnosti dovolania, lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní.

36. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)